

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

ΜΑΡΚΟΥ Κεφ. 15,43 – 16,8

Αρχαίο Κείμενο

Κεφ. 15

43 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἤησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 44 ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἦδὲ τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐρωτήσεν αὐτὸν εἰ πάλοι ἀπέθανε· 45 καὶ Ἰνούς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώκεατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. 46 καὶ ἄτοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείηκε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομμένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. 47 ἡ δὲ Μαρία ἡ Ματθαλιανὴ καὶ Μαρία Ἰωσήφ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Κεφ. 16

1 Καὶ διατενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Ματθαλιανὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἔλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτὸν. 2 καὶ λίαν πρῶτῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. 3 καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; 4 καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλιόται ὁ λίθος ἦν τὰρ μέγας σφῶδρα. 5 καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῶις, περιβεβλημένον ὄλοην λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6 ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠἔρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτὸν. 7 ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατέ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8 καὶ ἐξελθοῦσαι ἐβύβον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἐκστάσις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γὰρ.

Μετάφραση

Κεφ 15

43 Εκείνο τον καιρό, ο Ιωσήφ, αξιοσέβαστο μέλος του συνεδρίου, που καταγόταν από την Αριμαθαία, που κι αυτός περίμενε τη βασιλεία του Θεού, τόλμησε να πάει στον Πιλάτο και να του ζητήσει το σώμα του Ιησού. 44 Ο Πιλάτος απόρησε που ο Ιησούς είχε κιόλας πεθάνει. Κάλεσε τον εκατόνταρχο και τον ρώτησε αν είχε πεθάνει από ώρα. 45 Κι όταν πήρε την απάντηση από τον εκατόνταρχο, χάρισε το σώμα στον Ιωσήφ. 46 Ο Ιωσήφ αγόρασε ένα σεντόνι, κατέβασε τον Ιησού, τον τύλιξε στο σεντόνι και τον τοποθέτησε σε μνήμα λαξεμένο σε βράχο· κατόπιν κύλησε ένα λιθάρι κι έκλεισε την είσοδο του μνήματος. 47 Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιωσή παρακολουθούσαν πού τον έβαλαν.

Κεφ. 16

1 Όταν πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου, και η Σαλώμη, αγόρασαν αρώματα, για να πάνε ν' αλείψουν το σώμα του Ιησού. 2 Και πολύ πρῶι την επόμενη μέρα μετά το Σάββατο, μόλις ανέτειλε ο ήλιος, ήρθαν στο μνήμα. 3 Έλεγαν μεταξύ τους: «Ποιος θα μας κυλήσει την πέτρα από την είσοδο του μνήματος;» 4 Γιατί ήταν πάρα πολύ μεγάλη. Μόλις όμως κοίταζαν προς τα κει, παρατήρησαν ότι η πέτρα είχε κυλήσει από τον τόπο της.

5 Μόλις μπήκαν στο μνήμα, είδαν ένα νεαρό με λευκή στολή να κάθεται στα δεξιά, και τρόμαζαν. 6 Αυτός όμως τους είπε: «Μην τρομάζετε. Ψάχνετε για τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, το σταυρωμένο. Αναστήθηκε. Δεν είναι εδώ. Να και το μέρος όπου τον είχαν βάλει. 7 Πηγαίνετε τώρα και πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο: “πηγαίνει πριν από σας στη Γαλιλαία και σας περιμένει· εκεί θα τον δείτε, όπως σας το είπε”». 8 Αυτές βγήκαν κι έφυγαν από το μνήμα γεμάτες τρόμο και δέος· και σε κανένα δεν είπαν τίποτε, γιατί ήταν φοβισμένες.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

Πράξεων 6, 1 – 7

Αρχαίο Κείμενο

1 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πλεθύνοντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο τοῖσιν ἡμετέροις τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθ' ἡμέρας αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις.

3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπιτά, πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· 4 ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιόχεια, 6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠύξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑψήκουον τῆς πίστεως.

Μετάφραση

1 Εκείνες τις ημέρες, καθώς μεγάλωνε ο αριθμὸς των μαθητῶν, ἄρχισαν να παραπονιούνται οι ελληνόφωνοι πιστοὶ ἐναντίον των εβραιοφώνων, ὅτι στην καθημερινή διανομή των τροφίμων δεν φρόντιζαν τις ελληνόφωνες χήρες ὅσο ἔπρεπε.

2 Τότε οι δώδεκα ἀπόστολοι σύναξαν ὅλους τους μαθητὲς καὶ εἶπαν: «Δεν εἶναι σωστό εμεῖς ν' αφήσουμε το κήρυγμα του λόγου του Θεοῦ καὶ να ασχολούμαστε με διανομές τροφίμων.

3 Φροντίστε, λοιπόν, ἀδελφοί, να ἐκλέξετε ἀπ' ἀνάμεσά σας ἐφτά ἄντρες με καλή φήμη, γεμάτους ἀπὸ τη σοφία του ἁγίου Πνεύματος. Αυτοὺς θα ορίσουμε να κάνουν αὐτὸ το ἔργο, 4 κι εμεῖς θα αφιερωθούμε αποκλειστικά στην προσευχή καὶ στο ἔργο του κηρύγματος».

5 Μ' αὐτὰ τα λόγια συμφώνησε ὅλη ἡ κοινότητα. Ἐτσι διάλεξαν το Στέφανο, ἄνθρωπο γεμάτον πίστη καὶ ἁγιο Πνεύμα· ἐπίσης το Φίλιππο, τον Πρόχορο, το Νικάνορα, τον Τίμωνα, τον Παρμενά καὶ το Νικόλαο ἀπὸ την Ἀντιόχεια, που προηγουμένως εἶχε προσχωρήσει στον Ἰουδαϊσμό. 6 Αυτοὺς τους ἔφεραν μπροστά στους ἀποστόλους, που προσευχήθηκαν καὶ ἔβαλαν τα χέρια τους στα κεφάλια των ἐφτά.

7 Στο μεταξύ ο λόγος του Θεοῦ διαδινόταν. Ο ἀριθμὸς των μαθητῶν στην Ἱερουσαλὴμ μεγάλωνε πολὺ. Ἀκόμη καὶ ἱερεῖς πάρα πολλοὶ ἀποδέχονταν την πίστη.

Λόγοι ἁγίων Πατέρων για την ἀρετή

Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ δύναμη της ἀρετῆς, ὥστε, καὶ ὅταν πάσχει, να υπερνικά τους ἐχθροὺς της καὶ ὅταν πολεμῆται, ἀποδεικνύεται ἀνώτερη ἀπὸ ἐκείνους που την πολεμοῦν.

(Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος)

Ὁ δρόμος που οδηγεῖ στην ἀρετή, στην ἀρχὴ εἶναι τραχύς καὶ δυσκολοπερπάτητος, ἀνηφορικός καὶ γεμάτος ἀπὸ πολὺ ἰδρώτα καὶ κόπο. (Μέγας Βασίλειος)

Ὁ πλοῦτος των ἀρετῶν εἶναι θαυμαστός, ἐνῶ ὁ υλικὸς καὶ γήινος πλοῦτος κατακρίνεται. Διότι ὁ μὲν ἕνας γίνεται κτήμα της ψυχῆς, ὁ δε ἄλλος εἶναι ἐπιτήδειος για να ἐξαπατά τις αἰσθήσεις.

(Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης)

Ἀρχὴ της πρακτικῆς ἀρετῆς εἶναι ἡ ἐγκράτεια, ἡ ταπείνωση, ἡ ἀλήθεια, ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ταπεινοφροσύνη, ἐνῶ τέλος της εἶναι ἡ εἰρήνη των λογισμῶν καὶ ὁ ἁγιασμός του σώματος.

(Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητῆς)